

عنوان مقاله:

برآورد خطر لرزه خیزی و شتاب حرکت زمین در شهر تهران با استفاده از روش تحلیلی و روش آماری

محل انتشار:

اولین سمینار تحلیل فضایی مخاطرات محیطی کلانشهر تهران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمدحسین طاهری نیا - دانشجوی دکتری دانشگاه تربیت معلم تهران

احمد سلیمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت معلم تهران

محمود فاطمی عقدا - عضو هیات علمی دانشگاه تربیت معلم تهران

خلاصه مقاله:

ایران به عنوان بخشی از کمربند کوهزایی آلپ- هیمالیا همواره از لرزه خیزی بالایی در طول تاریخ برخوردار بوده به گونه ای که بخش های مختلف کشور توسط زمین لرزه های ویرانگر متعددی پیوسته تخریب شده و این پدیده طبیعی، به عنوان مهمترین بلای طبیعی کشور تلفات و خسارات سنگینی را به بار آورده است. روش های گوناگونی جهت برآورد خطر زمین لرزه و شتاب حرکت زمین در یک منطقه وجود دارد که از آن جمله می توان به روش تحلیلی و روش آماری اشاره نمود. در روش تحلیلی با استفاده از نقشه ی گسل های فعلا منطقه و روابط متعدد تجربی می توان ماکزیمم بزرگی زمین لرزه ممکن ناشی از جنبش هر یک از این گسل های منطقه را محاسبه نمود. در این پژوهش از روابط تجربی آمبرسیز و ملویل (1982)، نوروژی (1985)، نوروژی و مهاجر اشجعی (1978) و سلمون (1982) استفاده شده است. در روش آماری، آمار زمین لرزه های دستگاهی و تاریخی منطقه مورد بررسی قرار گرفته و به کمک آن احتمال وقوع زمین لرزه با بزرگی مختلف تعیین می گردد. همچنین در این پژوهش بیشینه شتاب حرکت افقی زمین ناشی از فعالیت هر یک از گسل های واقع در شعاع 100 کیلومتری مرکز شهر تهران، جابجایی ایجاد شده در گسل ها در اثر زمین لرزه، دوره بازگشت زمین لرزه و احتمال وقوع زلزله برحسب دوره بازگشت، زمین لرزه مبنای طرح (D.B.E) و بیشینه زمین لرزه ممکن (M.C.E) در منطقه مورد مطالعه تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

لرزه خیزی، گسل، روش تحلیلی، روش آماری، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/340586>

